

Kız ve Bal Arısı

Çınar BİBER

Kız ve Bal Arısı

Çınar BİBER

Maya evinin arka basamaklarında oturmuş, kırmızı spor ayakkabılarını sallıyordu. Üzerinde büyük ayçiçeği olan en sevdiği sarı tişörtü vardı. Yeşil kanvas çantası omzunda asılıydı. Bahçede çiçekler ılık rüzgârda başlarını sallıyordu. Maya tüylü bir bal arısının bir çiçekten diğerine vızıldayarak gittiğini izledi. 'Nereye gidiyorsun, küçük arı?' diye fısıldadı.

Büyükbaba Joe hasır şapkası ve yeşil pazen gömleğiyle dışarı çıktı. Bahçe önlüğünün cebinde bir mala taşıyordu. 'Bu bir bal arısı,' dedi yuvarlak gözlüklerini düzelterek. 'Nektar ve polen toplamakla meşgul.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Polen mi?' diye sordu. Büyükbaba Joe gülümsedi, gülüş çizgileri kırıştı. 'Bacaklarındaki sarı toz. Çiçeklerin tohum yapmasına yardım etmek için onu taşıyor.'

Maya bal arısını parlak pembe bir çiçeğe kadar izledi. Arının tüylü altın sarısı ve siyah çizgileri güneşte parlıyordu. Saydam kanatları o kadar hızlı çırpıyordu ki küçük yelpazeler gibi görünüyorlardı. 'Merhaba,' dedi Maya yumuşak bir sesle. Arı onun çilli burnunun yakınında havada asılı kaldı. 'Ben Vızzız,' dedi arı neşeli bir vızıltıyla. 'Ben de Maya,' diye yanıtladı kız, aralıklı dişleriyle genişçe gülümseyerek.

Vızvız Maya'nın parmağına kondu. 'Şunu izle,' dedi. Başını çiçeğe daldırdı, sonra bir sonrakine uçtu. 'Çiçekleri ziyaret ettiğimde polen tüylü bedenime yapışıyor,' diye açıkladı Vızvız. 'Sonra onu başka bir çiçeğe taşıyorum. Buna tozlaşma denir.' Maya yavaşça başını salladı. 'Yani çiçeklerin büyümesine yardım ediyorsun?' diye sordu. 'Evet,' diye vızıldadı Vızvız, 'çiçekler de bana yardım ediyor.'

Büyükbaba Joe Maya'nın yanına diz çöktü. 'Arılar çok önemli bir iş yapar,' dedi. 'Onlar olmasaydı birçok meyve ve sebze yetişmezdi.' Maya bunu düşündü. 'Yani en küçük canlılar bile büyük fark yaratıyor?' diye sordu. 'Aynen,' dedi Büyükbaba Joe. 'Küçük yardımcıları büyük işler yapar.' Maya şimdi altın polen tozuyla kaplanmış Vızvız'a baktı. 'Ben de onlara yardım etmek istiyorum,' dedi.

O gece Maya'nın aklına bir fikir geldi. Büyükbaba Joe'ya, 'Arılara ve diğer tozlaştırıcılara yardım eden çiçeklerle bir okul bahçesi kurmak istiyorum,' dedi. Büyükbaba Joe'nun sıcak ela gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir,' dedi. Ertesi sabah Maya yeşil çantasını tohum paketleriyle doldurdu. En iyi arkadaşı Sam'e söylemek için sabırsızlanıyordu.

Okulda Maya, Sam'i oyun alanının yanında buldu. Sam'in bir elinde mavi bir sulama kabı, yüzünde neşeli bir gülümseme vardı. 'Sam,' dedi Maya, 'bir tozlaştırmacı bahçesi kuruyorum. Yardım etmek ister misin?' Sam'in parlak kahverengi gözleri ışıldadı. 'Elbette!' dedi, kıvrıkcık siyah saçları zıplayarak. 'Sulama kabımı getiririm. Hadi yapalım!' El sıkıştılar, şimdiden plan yapıyorlardı.

Sam sınıf arkadaşlarına bahçeden bahsetti. 'Arıların sevdiği çiçeklere ihtiyacımız var,' diye duyurdu. 'Ayçiçeği, lavanta ve papatya gibi!' Maya herkese yerli arıların ve kelebeklerin resimlerini gösterdi. 'Bu küçük canlılar önemli bir iş yapar,' dedi. 'Hadi onlara yardım edelim.' Eller havaya kalktı. 'Ben tohum getiririm!' dedi biri. 'Ben kazmaya yardım ederim!' dedi bir başkası. Takım çalışması şimdiden büyüyordu.

Büyükbaba Joe'nun yardımıyla okul çitinin yanında güneşli bir yer seçtiler. Maya bahçe için bir plan çizdi. 'Uzun ayçiçeklerini arkaya koyacağız,' dedi. 'Lavantaları da yol boyunca.' Sam başını salladı, turuncu tişörtü güneşte parlıyordu. 'Çukurları ben kazarım,' dedi. 'Ben de sularım,' dedi örgülü saçlı bir kız. Herkesin bir işi vardı.

Dikim günü yoğun ve eğlenceliydi. Maya toprağa diz çöktü, çalışırken iki topuzu zıplıyordu. Her tohumu dikkatle yerleştirdi. Sam mavi sulama kabını ileri geri taşıdı, tekrar tekrar doldurdu. 'Bu tohumlar büyüüp çiçek olacak,' dedi Maya. 'Çiçekler de arıları besleyecek.' Büyükbaba Joe bahçe sandalyesinden izliyor, gururla gülümsüyordu.

Haftalar geçti. Yeşil filizler topraktan başlarını çıkardı. Maya her gün bahçeyi ziyaret etti. Bir sabah tanıdık tüylü bir arı gördü. 'Vızvız!' diye bağırdı. Bal arısı mutlulukla vızıldadı. 'Bu bahçeyi bizim için mi yaptın?' diye sordu Vızvız. Maya başını salladı. 'Tüm tozlaştırmacılar için,' dedi. Vızvız havada küçük bir mutluluk dansı yaptı. 'Çiçekler mükemmel,' dedi. 'Sen iyi bir yardımcısın.'

Kısa süre sonra bahçe renklerle doldu. Ayçiçekleri gökyüzüne uzanıyordu. Lavanta rüzgârda sallanıyordu. Kelebekler uçuşuyor, arılar çiçekten çiçeğe vızıldıyordu. Maya Vızvız'ın bir papatyadan ayçiçeğine polen taşıdığını izledi. 'Bak, Sam!' dedi. 'Vızvız tozlaşma yapıyor!' Sam sulama kabını tutarak sırttı. 'Bahçemiz işliyor!' diye sevindi.

Büyükbaba Joe bahçeyi görmeye geldi. 'Başardınız,' dedi. 'Sen ve arkadaşların bu küçük canlılar için fark yarattınız.' Maya sınıf arkadaşlarının sulayıp yabancı otları temizlemesine baktı. 'Takım çalışması olmasaydı bunu yapamazdık,' dedi. Vızvız kulağının yanında vızıldadı. 'Biz de siz olmasaydınız yapamazdık,' dedi arı. 'Küçük yardımcılar büyük fark yaratır.'

O öğleden sonra Maya, Sam ve Vızvız'la bahçede oturdu. 'Biliyor musun,' dedi Maya, 'eskiden arıların sadece böcek olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi onların önemli işçiler olduğunu biliyorum.' Sam başını salladı. 'Yiyeceklerimizi tozlaştırıyorlar,' dedi. 'Biz de çiçek dikerek onlara yardım ediyoruz.' Maya gülümsedi. 'Bu bir takım gibi,' dedi. 'Arılar, çiçekler ve insanlar hep birlikte çalışıyor.'

Okul bahçesi büyüdükçe büyüdü. Diğer sınıflar ziyarete geldi. Maya ve Sam onlara tozlaşmayı anlattı. 'Arılar poleni çiçekten çiçeğe taşır,' diye açıkladı Maya. 'Bu, bitkilerin meyve ve tohum yapmasına yardım eder.' Sam ekledi: 'Biz de yerli çiçekler dikerek yardım edebiliriz.' Kısa süre sonra diğer çocuklar da bahçe kurmak istedi. Fikir, rüzgârdaki polen gibi yayılıyordu.

Sıcak bir akşam Maya, Büyükbaba Joe'yla bahçede oturdu. 'Seninle gurur duyuyorum,' dedi. 'Küçük bir canlı gördün ve büyük bir şey öğrendin.' Maya ona yaslandı. 'Vızvız bana en küçük şeylerin bile önemli olduğunu gösterdi,' dedi. 'Takım çalışması da her şeyi daha iyi yapıyor.' Büyükbaba Joe ona sarıldı. 'Bu, büyütmeğe değer bir ders,' dedi. Ve arılar her yerde mutlulukla vızıldadı.